

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2021

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

(Τελείται συνήθως τῇ

Μεγάλῃ Τρίτῃ ἐσπέρας)

καθ' ἡν μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης
τὸν Κύριον μύρῳ (πόρνης) γυναικός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αναγνώστης: Λαμήν.

‘Ιερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν,
δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε,
τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ
Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν
καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αναγνώστης: Λαμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι
τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ
ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ
όφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ.

‘Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

Αναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον (12)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ
βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ 19ος

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ
ἀγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό
σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου
καὶ τὸ δλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν
καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν
βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐν τῷ
σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὄνοματι
Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ
αἰτήματά σου.

Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ·

Ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Ἄυτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ 20ος

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἥτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Οτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Υψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὑρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς

ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὔροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Θήσεις αὐτοὺς εἰς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου·

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων,

Οτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἔτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἀσομεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς(γ)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

Ενεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

ήμιν σήμερον, καὶ ἄφες ήμιν τὰ δόφειλήματα ήμῶν, ώς καὶ ήμεις ἀφίεμεν τοῖς δόφειλέταις ήμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκης ήμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ήμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Τροπάρια.

Αμήν. **Κ**ῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ο ύψῳθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ήμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγήτητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... **Θεοτοκόν.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἴκεσίας ήμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ήμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ιερεύς: **Ἐ**τι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν

εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ιερεύς: **Ἐ**τι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ήμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ήμῶν ἀδελφότητος.

Ιερεύς: **Ο**τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Α**μήν. **Ἐ**ν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ιερεύς: **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοιουσίᾳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: **Α**μήν.

Δόξα ἐν ύψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ. (ἐκ γ').

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ β').

Ψαλμὸς 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Κὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἰ, δόξα μου καὶ ύψων τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, δτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἄναστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, δτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην δτι Κύριος ἀντιλήφεται μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

”Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·

Οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

”Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὥσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἐως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

”Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν

ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου·

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἐως σφόδρα, ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Η καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστα μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὥσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·

Καὶ ἐγενόμην ὥσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

”Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

”Οτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορόβημόνησαν.

”Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.

”Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἴδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρώ τὰς χειράς μου.

Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὁρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ·

Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Εκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω

σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αύτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμιλῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

Εν τοῖς ὁρθροῖς ἐμελέτων εἰς σὲ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι

Εκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Άλληλούϊα,
Άλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (*ἐκ γ'*)

Κύριε, ἐλέησον. (*ἐκ γ'*)

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,

Ωσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες
ἐν τάφῳ, ὃν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι καὶ
αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Εθεντό με ἐν λάκκῳ
κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν
σκιᾷ θανάτου.

Επ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός
σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ'
ἐμέ.

Εμάκρυνας τοὺς γνωστούς
μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα
ἔαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ
ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὁφθαλμοί μου ἡσθένησαν
ἀπὸ πτωχείας ἐκέραξα πρὸς σέ,
Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς
μου·

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις
θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ ἀναστήσουσι,
καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ
τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει
τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ
δικαιοσύνη σου ἐν γῇ
ἐπιλελησμένῃ;

Κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε,
ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ
προσευχή μου προφθάσει σε.

Ινα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν
ψυχήν μου, ἀποστρέψεις τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις
ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ
ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου,
οἱ φοβεροί σου ἐξετάραξάν με,

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ
ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με
ἄμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον
καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς
μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου ἡμέρας ἐκέραξα καὶ ἐν
νυκτὶ ἐναντίον σου

Ἐἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ
προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου
εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102

Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου,
τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ·

Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν
Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς
ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας
τὰς νόσους σου·

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς
τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε
ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς
τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθή-
σεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος
καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ
θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ
Κύριος, μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος·

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Ούκ εἰς τέλος δργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·

Ού κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν,

“Οτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ
οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε
Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν·

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ
ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς,
ώκτείρησε Κύριος τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,

“Οτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα
ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

“Ἀνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ
ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ
ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·

“Οτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ,
καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ
ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ
ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν

Τοῖς φυλάσσουσι τὴν
διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις
τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ἐύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυει
ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ
ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ.

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι
αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ
αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα
αὐτοῦ·

Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα
τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ
ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή
μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν
δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν
μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς
ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν
ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν
τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν
σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·

Καὶ ἥκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ
καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου
ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ
ἄνυδρος σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε,
ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ
ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ'
ἐμοῦ, καὶ ὀμοιωθήσομαι τοῖς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα·

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου·

Καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (*ἐκ β'*)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Άλληλούϊα,
Άλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Πληρωθέντος τοῦ Προοιμιακοῦ
ψαλμοῦ, λέγεται ἡ Μεγάλη Συναπτὴ
ἡ Εἰρηνικά, τῶν χορῶν Ψαλλόντων
τὸ Κύριε Ἐλέησον

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπό κάθε αἴτηση]

Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τῆς πόλεως (*Μονῆς κώμης*) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ πλεόντων,

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

δόδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπέρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόαντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητέλῃ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Λαμήν.

ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ.

Καὶ Ψάλλομεν τὸ Ἀλληλούϊα εἰς ἓχον πλ. δ' τετράκις ἀνὰ τρίς μεθ' ἐκαστον τῶν ἐπομένων σπίχων· ἀρχεται δὲ ὁ αἱχορός.

Σπίχ. α! Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Σπίχ. β! Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Σπίχ. γ! Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπε-

ναντίους ἔδεται.

Σπίχ. δ! Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Καὶ τὸ παρὸν τροπάριον*. Ἡχος πλ. δ!

Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὔρήσει ὁ αθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὅπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἴ̄ ὁ Θεός· δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα...

Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὔρήσει ὁ αθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὅπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἴ̄ ὁ Θεός· *Πρεσβείαις τοῦ ἀγίου σῶσον ἡμᾶς.

*Εἰς τὸ τέλος τοῦ β' λέγομεν τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ· Πρεσβείαις τοῦ ἀγίου (ἢ τοῦ ὁσίου ἢ τοῦ ἐράρχου) σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν ...

Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὔρήσει ὁ αθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὅπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀ-

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

νάνηψον κράζουσα· Ἀγιος, Ἀγιος,
Ἄγιος εἰ̄ ὁ Θεός· Διὰ τῆς Θεοτό-
κου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα, συναπτὴ μυρὰ, τοῦ χοροῦ
ψάλλοντος μεθ' ἕκαστην δήσιν τὸ
Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρί-
ου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπε-
ρευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλ-
λήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Σοί, Κύριε.

Οἱ ερεὺς ἐκφώνωσ.

Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμην.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα
Καθίσματα.

Ὕχος γ'. Τὴν ὥραιότητα

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα
σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά σου
ποσὶ Φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας
τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ
κελεύσει σου, πνέων δὲ τὴν χάριν
σου, μαθητής ὁ ἀχάριστος,
ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ
βιοβόρῳ συμφύρεται,
φιλαργυρίᾳ ἀπεμπολῶν σε. Δόξα
Χριστὲ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάλιν τὸ αὐτὸ

Ἐπερον.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας
ἐρῶν, προδοῦναί σε Κύριε, τὸν
θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως
ἔμελέτησεν. Οθεν καὶ
παροινήσας, τρέχει πρὸς
Ιουδαίους, λέγει τοῖς
παρανόμοις. Τί μοι θέλετε
δοῦναι, κἀγὼ παραδώσω ὑμῖν,
εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάλιν τὸ αὐτὸ

Ἐπερον

Ὕχος α'. Τον Τάφον σου Σωτήρ.

Η Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα
οἰκτίρμον, ἐκμάσσουσα θερμῶς,
τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξὶ¹
τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ
βάθους στενάζουσα. Μὴ ἀπώσῃ
με, μηδὲ βδελύξῃ Θεέ μου, ἀλλὰ
δέξαι με, μετανοοῦσαν, καὶ
σῶσον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάλιν τὸ αὐτὸ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ
ΟΡΘΡΟΥ

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξι-
ωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θε-
ὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ο λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος· Σοφία· ὁρθοί· ἀκού-
σωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Οἱ ερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο Ιερέας· Εκ τοῦ κατὰ Ιωάννην
ἀγίου Εὐαγγελίου το ἀνάγνωσμα.

Ο Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

σοι.

Ο Ιερέας: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔμαρτύρει ὁ ὄχλος ὁ ὧν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὡφελεῖτε οὐδέν; ἵδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. Ἡσαν δὲ τινες Ἐλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἐορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίππω τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἥρωτῶν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἴδειν. Ἐρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ, καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ο δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Γίδης τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει. Ο φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθείτω, καὶ ὅπου εἰμὶ ἔγω, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ. Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται, καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἥλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. Πάτερ, δόξασόν σου

τὸ ὄνομα. Ἡλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος, ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἔστι τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ γὰρ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποιῶ θανάτῳ ἥμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἤκουσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Γίδην τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἔστιν οὗτος ὁ Γίδης τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἔστι· περιπατεῖτε ἔως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱὸι φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἐμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· «Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη;» Διὰ τοῦτο οὐκ ἥδυναντο πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· «Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

αύτῶν τὴν καρδίαν, ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ίάσομαι αὐτούς.» Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ. Ὄμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἥγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἥπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε, καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ, ἀλλ’ εἰς τὸν πέμψαντά με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. Ἔγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. Καὶ ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν ρημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἔγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· Οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ’ ἵνα σώσω τὸν κόσμον. Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ δῆματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος δὲν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ὅτι ἔγὼ ἔξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα, ἀλλ’ ὁ πέμψας με Πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τί εἴπω, καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ ἀιώνιός ἐστιν. Ἄ οὖν ἔγὼ λαλῶ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ Πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Ο λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ὃν δικαιωθῆσεν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἶνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἄν δλοκαυτώματα οὐκ
εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα
συντετριμμένον καρδίαν
συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ
δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθὺς

ὁ Κανὼν τῆς ἡμέρας.

Ωδὴ γ'.

Ὕχος β'. Ο Είρμῳς.

«**Τ**ῆς Πίστεως ἐν πέτρᾳ με
στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα
μου ἐπ’ ἔχθρούς μου· εὐφράνθη
γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
ψάλλειν, οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὡς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλὴν σου Κύριε. (δις)

Δόξα...

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν
ἀνόμων, καὶ γνώμῃ
συναθροίζεται κακοτρόπῳ,
κατάκριτον τὸν ύριστην σε
ἀποφῆναι Χριστέ, ὃ φάλλομεν.

Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

Καὶ νῦν...

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν
ἀνόμων, σκέπτεται, θεομάχου
ψυχῆς ὑπάρχον, ὡς δύσχρηστον
τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστόν,
ὃ φάλλομεν. Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου
Κύριε.

Καταβασία

Τῆς Πίστεως ἐν πέτρᾳ με
στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα
μου ἐπ’ ἔχθρούς μου· εὐφράνθη
γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἄγιος, ὡς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλὴν σου Κύριε.

**Εἴτα, συναππλικά, τοῦ χοροῦ
Ψάλλοντος μεθ’ ἐκάστην δέησιν τὸ**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτὸὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· Κοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς ἐκφωνῶς.

Ϲὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητέλι καὶ τῷ ὅγιῷ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ἍΓΙΑΣ καὶ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

‘Ο ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κοντάκιον.

‘Ηχος δ'. ‘Ο ὑψωθεῖς.

‘Υπὲρ τὴν Πόρονην Ἅγαθὴν ἀνομήσας, δακρύων ὅμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ὁῦσαι με.

‘Ο Οἶκος.

‘Ο μετὰ τρίτον οὐρανόν.

‘Η πρώην ἄσωτος Γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὥφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἥδονάς τοῦ σώματος, διενθυμουμένη τὴν αἰσχύνην τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἦν ὑποστῶσι πόροι καὶ ἄσωτοι, ὃν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων, ἡ Πόρη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἥλθε βοῶσα πρὸς τὸν Λυτρωτήν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ὁῦσαι με.

Συναξάριον.

Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

‘Τῇ ΚΗ’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἅγιων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου καὶ Φιλήμονος.

Σπίχαι

Εἰκὼν ἀῦλων Ταγμάτων τῶν ἐννέα,

Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀγδοάτη βιότου λυγροῦ ἐννὲ' ἀπῆραν.

‘Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Σπίχαι

‘Υπνοῖ τι μικρόν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,

Τὴν εἰς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ, Μέμνων μένων.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένη.

Σπίχαι

‘Ἐκστηθι λάγνε, ὕδε μοιχείας βλέπων,

Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνου.

Καὶ τοῦ Τριωδίου τὸ παρόν.

‘Τῇ ὁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ Πόρην γυναικός, μνείαν ποιεῖσθαι οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Πάθους μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Σπίχαι

Γυνή, βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,

Τὴν Νικοδήμου προύλαβε σμυρναλόην.

‘Ἀλλ' ὁ τῷ, νοητῷ μύρῳ χρισθείς, Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν ἐπιρρύτων παθῶν ἐλευθέρωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἄγιος, καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμήν.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Αἱ λοιπαὶ ὡδαὶ τοῦ Κανόνος.

‘Ωδὴ η’.

‘Ηχος β’.

‘Ο Είρμος.

Ρῆμα τυράννου, ἐπεὶ
ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως
κάμινος, ἔξεκαύθη ποτέ, ἐν ᾧ
Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν,
βασιλέως πατήσαντες δόγμα,
ἀλλ’ ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποκενοῦσα, Γυνὴ μύρον
ἔντιμον, δεσποτικῇ καὶ θείᾳ,
φρικτῇ κορυφῇ, Χριστὲ τῶν ἵχνῶν
σου ἐπελάβετο, τῶν ἀχράντων,
κεχραμέναις παλάμαις, καὶ ἐβόα·
Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σπίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα,
Γίὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, τὸν
Κύριον.

Δάκρυσι πλύνει, τοὺς πόδας
ὑπεύθυνος, ἀμαρτίαις τοῦ
πλάσαντος, καὶ ἐκμάσσει θριξί·
διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε,
πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώ-
σεως, ἀλλ’ ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Καὶ νῦν...

Ιερουργεῖται, τὸ λύτρον
εὔγνώμονι, ἐκ σωτηρίων
σπλάγχνων τε, καὶ δακρύων
πηγῆς, ἐν ᾧ διὰ τῆς ἐξαγορεύ-
σεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατησχύ-

νετο, ἀλλ’ ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον
Καταθασία

Ρῆμα τυράννου, ἐπεὶ
ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως
κάμινος, ἔξεκαύθη ποτέ, ἐν ᾧ
Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν,
βασιλέως πατήσαντες δόγμα,
ἀλλ’ ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

* * *

Ο διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν
ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ ψάλλεται ἡ Ὡδὴ θ!

‘Ηχος β’· Ο Είρμος.

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ
ἀρρυπάτοις χείλεσι, δεῦτε
μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον,
καὶ ὑπέροργον Μητέρα τοῦ
Ἐμμανουὴλ, δι’ αὐτῆς τῷ ἐξ
αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν
τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγνώμων φανείς, καὶ
πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον
ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι’ οὗ
όφειλέσιον ἐλύθη ἀμαρτημάτων,
καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰούδας τὴν
φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα...

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Λέγει πορευθείς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι δοῦναι θέλετε κάγὼ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον, τοῖς θέλουσι παραδώσω; οἰκειότητα Χριστοῦ, Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν...

“Ω πηρωτικής, φιλαργυρίας ἀσπονδε! λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, οὐδ’ ὅς ἵσοστάσιος ὁ Κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γάρ σαυτόν, ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουὴλ, δι’ αὐτῆς τῷ ἔξ αὐτῆς, προσφέροντες πρεσβείαν τεχθέντι. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ Ψάλλοντος μεθ’ ἐκάστην δέησιν τῷ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτὸὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν

Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο χορός· **С**οί, Κύριε.

Οἱερεὺς ἐκφώνως·

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης· **Α**μήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον. Αὔτομελον.

Ἡχος γ’.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου, τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

ΑΙΝΟΙ

Ἡχος α’!

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τὸν Αἴνους.

Σπιχηρὰ Ιδίομελα. **Ἡ**χος α’.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ϲὲ τὸν τῆς Παρθένου Γίόν, Πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἐλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Διάλυσον τὸ χρέος, ὡς κάγὼ τοὺς πλοκάμους, ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, Εὔεργέτα φιλάνθρωπε.

Ἄχος α'.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρην ἔμιξε μετὰ δακρύων, καὶ ἔξεχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἔκεινην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι· ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχος α'.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Οτε ἡ ἀμαρτωλός, προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητής, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολύτιμον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον, αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκεν, οὗτος τοῦ Δεσπότου ἔχωρίζετο, αὕτη ἡλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰουδαῖος δοῦλος ἐγεγόνει τοῦ ἔχθροῦ, δεινὸν ἡ ὁραθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἦν μοι δώρησαι Σωτήρ, ὁ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄχος α'.

Σπίχ. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

“Ω τῆς Ἰουδαίας ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν Πόρην φιλοῦσαν τὰ ἵχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλῳ, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἔκεινη τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδεσμεῖτο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. **“Ω** τῆς Ἰουδαίας ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ὅπεραις ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἄχος β'.

Η ἀμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πριάσασθαι, πολύτιμον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὔεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω κάγὼ τὸν ἔξαλείψαντά μου πάσας τὰς ἀμαρτίας.

Καὶ νῦν...

Ἄχος πλ. β'. **Η** ἀπεγνωσμένη.

Η βεβυθισμένη τῇ ἀμαρτίᾳ, εῦρε σε λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν δάκρυσι κενοῦσά σοι ἐβόα· **“Ιδε** ὁ ἔχων ἔξουσίαν συγκωρεῖν ἀμαρτίας, **“Ιδε** ὁ τῶν ἀμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας μου δέομαι, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ο προεσπάς:

Сοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γεννηταῖ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Άναγνώστης **Ἄ**μήν καὶ χῦμα·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

Υμνοῦμέν σε, εύλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γίος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου

εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἷνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἔωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοὶ, Κύριε.

Οτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Α**μήν.

Ο Ιερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ μιάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: **С**οί, Κύριε.

Ο Ιερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ο Ιερεύς: **С**ὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν

καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: **Α**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα φάλλειν
τὰ Ἀπόσπιχα τῶν Αἴνων.

Άρχεται δὲ ὁ α' χορός.

Ήχος πλ. β'.

Ίδιόμελον.

Сήμερον δὲ Χριστός, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, καὶ γυνὴ ἀμαρτωλὸς προσελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἰδε τὴν βεβυθισμένην τῇ ἀμαρτίᾳ, τὴν ἀπηλπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Ήχος πλ. β'.

Σπίχ. **Ἐ**νεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν, ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· εὐφρανθείημεν ἀνθ' ὅν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὅν εἴδομεν κακά· καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ηπλωσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότῃ, ἥπλωσεν Ίουδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μέν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν, δέ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

“Ηχος πλ. β’.

Σπίχος β’. Εύφρανθείημεν, ἀνθ’ ὃν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὃν εἴδομεν κακά, καὶ ἵδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Προσῆλθε Γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη, δάκρυα προχέουσα ποσί σου Σωτήρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα. Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότῃ; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην, ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον, δέξαι μὲ τὴν τάλαιναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

“Ηχος πλ. β’.

Σπίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

‘Η ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βιωσα. Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοούσαν, ἦν οὐκ ἀπώσω ἀμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

“Ηχος πλ. δ’.

Ποίημα Καστιανῆς Μοναχῆς.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνὴ, τὴν σὴν αἰσθομένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη

μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἶμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι, ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος, ἔρως τῆς ἀμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὄδωρο· κάμφητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανούς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βιοστρύχοις, ὃν ἐν τῷ Παραδείσῳ Εὕα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὀσὶν ἡχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Άμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἔξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

**Πληρωθέντων τῶν ἀποσπίχων
ὁ ιερεὺς λέγει.**

‘Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὅψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

‘Ο Αναγνώστης: **‘Ἀ**γιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

‘Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

δόνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν
ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ

ὁ **ἱερεὺς**: “**Ο**τι σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ
δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ὕχος δ'. Ο** υψωθεὶς.**

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὲ
ἀνομήσας, δακρύων ὅμβρους
οὐδαμῶς σοι προσῆξα, ἀλλὰ σιγῇ
δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ
ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους
σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἀφεσιν,
ώς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν
ἀφλημάτων κράζοντι Σωτήρ. Ἐκ
τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου
ῥῦσαι με.

Τὸ Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ
Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ

* καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως

τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως
Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν δόνοματι Κυρίου εὐλόγησον,
πάτερ.

Ο **ἱερεύς**:

Ο ων εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο **χορός:** **Ἀ**μήν.

Ο **ἱερεύς:** **Ἐ**πουράνιε Βασιλεῦ,
τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν
στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον·
τὰ ἔθνη πράγματα τὸν κόσμον εἰ-
ρήνευσον· τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν
καὶ τὴν πόλιν (**ἢ νῆσον, ἢ νάραν**) ταύ-
την καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προ-
απελθόντας πατέρας καὶ ἀδελ-
φοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τά-
ξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ
ἔξιμολογήσει παράλαβε, ως ἀγα-
θὸς καὶ φιλάνθρωπος.

**Καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς
λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς
ἀνὰ ἓνα σπίχον τῆς εὐχῆς
τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.**

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς
μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,
φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι
δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπει-
νοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγά-
πης χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι
μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν
μου, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τῷ
ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με. (**ιβ'**)

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι

ΟΡΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ και ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ.

μοι τοῦ δρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,
καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν
μου, δτι εὐλογητὸς εῖ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο ἀναγνώστης· Ἄμην.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἵερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡ-
μῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ
έκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν
σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου
αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασί-
αις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνά-
μεων ἀσωμάτων, ἴκεσίαις τοῦ
τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγί-
ων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀπο-
στόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων
καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν
ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννηγᾶς καὶ πάντων
τῶν ἀγίων ἐλεήσαι καὶ σώσαι
ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρω-
πος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θε-
ός, ἐλέησον ἡμᾶς.

·Ο λαός· Ἄμην.

·Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη
·Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.